

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915212147
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6915212147.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcov: 1/ E.. S. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, XXX XX S. J. a 2/ E.. Q. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, XXX XX S. J., obaja právne zast. JUDr. Jánom Čipkom, advokátom so sídlom Partizánska 197, 981 01 Hnúšťa, proti žalovanej: H. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. 5, XXX XX S. J., právne zast. JUDr. Michalom Matalom, advokátom, so sídlom M. Rázusa 19, 984 01 Lučenec, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14C/424/2015-96 zo dňa 29. 09. 2017, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania (II. výrok) p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie zastavil (I. výrok) na základe späťvzatia žaloby žalobcami 1/ a 2/. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II. výrok). Zároveň rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku zo žaloby v sumách 9,80 € k rukám žalobcu 1/ a 2/ prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a. s, IČO: 36 631 124, do 30 dní odo dňa doručenia odpisu uznesenia s vyznačenou doložkou právoplatnosti prevádzkovateľovi systému (III. a IV. výrok).

2. Uznesenie súdu prvej inštancie len vo výroku II. o trovách konania napadli odvolaním žalobcovia 1/ a 2/ prostredníctvom právneho zástupcu. Nesúhlasili s názorom súdu prvej inštancie, že žalobcovia 1/ a 2/ procesne zavinili zastavenie konania a aplikáciou § 256 CSP. Podľa názoru žalobcov 1/ a 2/ síce nie je možné rozporovať, že rozhodovanie o trovách konania je ovládané zásadami a to zásadou úspechu vo veci a zásadou zodpovednosti za zavinenie, na ktoré súd prvej inštancie prihliadal pri vydávaní napadnutého rozhodnutia, avšak výnimku z týchto zásad predstavuje ust. § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania celkom, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom v prejednávanej veci je dôvodné ust. § 257 CSP použiť. Poukázali na to, že dôvodom na podanie návrhu boli skutočnosti nesúlady pri výkone spoluvlastníckych práv a povinností, keď žalované rôznymi schválnosťami im bránia v riadnom výkone spoluvlastníckych práv, o čom svedčí konanie vedené pod sp. zn. 14C/192/2016 a konanie 13C/251/2015. Žalobu preto podali v záujme, aby sa predišlo možným sporom pri výkone spoluvlastníckych práv a pre správanie žalovanej. Žalobu zobrali späť preto, aby sa určitým spôsobom prejavila ich dobrá vôľa vzájomné spory urovnať. Dobrý úmysel si žalovaná vysvetlila ako slabosť a vyzýva na odstránenie železných kolíkov. Charakter sporu a správanie sa žalovanej pred jeho vznikom, ktoré bolo jediným dôvodom na podanie žaloby umožňujú súdu moderačné právo podľa § 257 CSP použiť. Poukázali ďalej na to, že žalovaná si v konaní trovy

konania ani neuplatnila. Priznanie trov konania predstavuje neprimeranú tvrdosť s prihliadnutím na okolnosti vzniku sporu Rovnako aj späťvzatie žaloby pred začatím prvého pojednávania by malo mať vplyv na posudzovanie výnimočnosti veci a tým aj na záver, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Napadnuté rozhodnutie je neprimerane tvrdé voči žalobcom, ktorí síce žalobu podali, ale výlučne ako obranu pred správaním sa žalovanej. Opačný záver je odporujúci dobrým mravom, najmä ak celú vec bolo možné vyriešiť mimosúdne uzavretím dohody, na ktorú žalovaná nepristúpila. Žalobcovia 1/ a 2/ navrhli v súlade s ust. § 376 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť, resp. rozhodnutie čo do II. výroku zmeniť a rozhodnúť, že súd stranám nepriznáva náhradu trov konania.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu určenom § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom v napadnutom II. výroku rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

4. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. V ďalšom sa odvolací súd preto obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti uvádza nasledovné:

6. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania potistrane.

7. V posudzovanej veci súd prvej inštancie priznal náhradu trov žalovanému s odôvodnením, že žalobcovia procesne zavinili zastavenie konania. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje, pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva. Otázkou, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol k uplatnenému nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (viď uznesenie NS SR sp. zn. 3Sžo/225/2010, sp. zn. 7MCdo/1/2014 z 29. 04. 2014). Preto, ak vzali žalobcovia žalobu späť s odôvodnením, že nedošlo k dohode ani mimosúdny konaním o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva so žalovanou a späťvzatie žaloby je ústretové gesto ako žalobcov a prejavom ústretovej dobrej vôle voči žalovanej, z procesného hľadiska zásadne platí, že žalobcovia zavinili, že konanie muselo byť zastavené.

8. Pokiaľ sa žalobcovia bránia, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, a teda dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP z dôvodu, že žalovaná rôznymi schválnosťami žalobcom bráni v riadnom výkone spoluvlastníckych práv (konanie vedené pod sp. zn. 14C/192/2016 a sp. zn. 13C/251/2015) a z dôvodu, že určitým spôsobom sa prejavila dobrá vôľa žalobcom vzájomné spory urovnať a preto zobrali žalobu späť, takáto obrana nemôže obstáť.

9. Aplikácia ust. § 257 CSP musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo k určitému typu konania (pozri nálezy Ústavného súdu ČR III. ÚS 292/07 či ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri Nález Ústavného súdu ČR III. ÚS 727/2000). K aplikácii ust. § 257 dochádza aj z aspektov sociálnych. Okolnosti hodné osobitného zreteľa sa v takýchto prípadoch môžu vyskytnúť v akomkoľvek sporovom konaní. Ust. § 257 CSP preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné

zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu, vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad. Ust. § 257 CSP kladie dôraz na výnimočnosť jeho aplikácie, čím zreteľne zdôrazňuje, že akákoľvek z vyššie zistených okolností sa musí vymykať z bežnej súdnej praxe a kazuistiky ustanovení o náhrade trov konania. Zastavenie konania pre späťvzatie žaloby žalobcov 1/ a 2/ na základe vnútornej pohnútky žalobcu (žalobcovia zobrali žalobu späť z dôvodu, že nedošlo k dohode ani mimosúdnym konaním o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva so žalovanou, taktiež s úmyslom vzájomné spory urovnať) nezbavuje procesnej zodpovednosti žalobcov na zastavení konania (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo/183/1992, sp. zn. 7MCdo/4/2010, sp. zn. 7MCdo/1/2014, sp. zn. 2MObdo/4/2010, nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS/196/2009) a nespĺňa predpoklady pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257, keď v ad hoc absentujú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, pričom rozhodnutie si vyžaduje kumulatívne splnenie oboch podmienok. Za výnimočnú okolnosť nemožno považovať ani späťvzatie žaloby pred začatím prvého pojednávania.

10. Odvolacia námietka žalobcov 1/ a 2/, v zmysle ktorej tvrdia, že žalované si v konaní trovy konania ani neuplatnili, je nedôvodná. Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 11. 10. 2017 vyplýva, že žalovaná si uplatnila voči žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov konania v celom rozsahu.

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolanie žalobcov 1/ a 2/ nebolo dôvodné. Odvolací súd potvrdil výrok uznesenia súdu prvej inštancie ohľadom trov konania (II. výrok) ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

12. Žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná, preto jej odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal proti žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).